

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Det kan da være en interessant teoretisk overvejelse, som hr. Tom Behnke inviterer til, men skal vi så også til at vurdere, om det er ved nattetide, om det er ovre i Ringkøbing eller Nørre Snede, eller om det er på Amagerbrogade i København i myldretiden? Hvor sandsynligt er det, at den risiko indtræffer, nemlig at man kører ind i en anden og slår nogen ihjel? Så begynder det at blive svært.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Med hensyn til forsætlighedsbegrebet vil jeg gerne sige, at det vil jeg godt være med til. Jeg tror, at det er en korrekt beskrivelse, og det svarer også nogenlunde til det, jeg har været inde på tidligere, hvor jeg sagde, at forsætligheden bliver gældende i samme øjeblik, man sætter sig stærkt beruset ind i bilen og kører, og ikke først, når der sker noget. Derfor skal det være dér, vi sætter ind.

Tilsvarende med hastighederne: Når man kører for hurtigt, ligger forsætligheden dér, og ikke først, når det går galt. Derfor vil vi ikke kun have en skærpelse, som skal gælde, når det går galt, men vi vil godt være med til en, hvis vi kan komme af sted med det. Vi er glade for det tilfald, der er kommet fra ministeren om, at vi kan få skærpet straffene ved spirituskørsel – fair nok. Jeg kan sige til hr. Søren Søndergaard, at det tror jeg godt han kan få igennem.

Diskussionen om en promille på 0,8 eller 0,5 er gammel. Jeg har været med til herinde at støtte, at vi fastholdt 0,8, fordi vi ikke havde statistikken på vores side med de oplysninger, vi hidtil har haft. Der er grænser for, hvordan man skal lægge sine slagmarker. Det, som vi sagde dengang i SF, var, at vi havde, hvad hastigheder angik, politiet imod os, og vi havde befolkningen imod os, og vi havde Justitsministeriet imod os, men vi havde statistikken på vores side. Så gav det mening at tage kampen op.

Da vi kom til det med fra 0,8 til 0,5 promille, havde vi politiet imod os, vi havde befolkningen imod os, som sædvanlig Justitsministeriet, men vi havde også statistikken imod os, og det gjorde det vældig vanskeligt at tage det slagsmål op, for det var altså simpelt hen sådan, som traditionerne osv. er i Danmark, at vi ikke kunne påvise, at det ville have en fremragende effekt på ulykkerne med de lave promiller.

Jeg vil dog sige, at kan vi enes om det, og har vi ikke længere politiet imod os og befolkningen imod os og Justitsministeriet imod os, gør det mig ikke så meget, at statistikken ikke er overvældende overbevisende, for så tror jeg, at der kan være andre gavnlige virkninger af det. Men det, der er baggrunden for, at vi stadig væk har en anden promillegrænse i Danmark, er altså, at det er svært at påvise en gavnlig effekt af at ændre på de lave promiller – derimod ikke på de høje.

(Kort bemærkning).

Holger Graversen (S):

Jeg fik lyst til at støtte hr. Søren Søndergaard i meget af det, der blev sagt, for det er faktisk det centrale i det.

Det, vi ønsker fra Folketingets side, er at give et klart signal til befolkningen om, at vi ikke ønsker denne sammenhæng imellem bilkørsel og indtagelse af spiritus. Det kunne vi give et klart signal om ved at sænke promillegrænsen fra 0,8 til 0,5, som de fleste andre sammenlignelige lande har.

Så jeg vil godt gentage hr. Søren Søndergaards spørgsmål til V, K og Z: Vil V, K og Z være med til at sænke promillegrænsen til 0,5?

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Det er efterhånden ved at udvikle sig til lidt af en juridisk skueplads, men jeg er fuldstændig enig i hr. Tom Behnkes bemærkninger angående forsæt.

Jeg vil gerne påpege, at vi er inde i to forskellige love: Vi er inde i færdselslovens bestemmelser, som drejer sig om, hvorvidt man har drukket spiritus eller ej, og vi er inde i straffeloven, og det er de bestemmelser, som hr. Tom Behnke henviser til, når han taler om forsætslæren. Jeg er fuldstændig enig med hr. Tom Behnke og vil i øvrigt sige, at der er en gråzone mellem uagtsomheden og forsættet, nemlig den gråzone, hvor man begiver sig ind på noget, hvor man måske ved, at der kan gå noget galt, eller hvor man i hvert fald er villig til at løbe risikoen, og det er jo de tilfælde, vi taler om her, når der er tale om uagtsomt manddrab.

Jeg vil også gerne sige, at det jo er noget sludder, eller det er i hvert fald ikke rigtigt, når man taler om, hvorvidt man kan sige, at man skal gå ind og straffe så hårdt. Debatten her drejer sig om uagtsomme forbrydelser, og man kan ikke tale om forsøg på uagtsomme forbrydelser. Der-